

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2025:018.#####

#####

CURTEA DE APEL #####

Secția penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. #####/271/2023

Operator de date cu caracter personal nr. 3159

DECIZIA PENALĂ NR. ### #A/2025

Ședința publică din 15 decembrie 2025

Complet de judecată constituit din:

Președinte: #####

Judecător: #####-#####

Grefier: #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de către procuror #####

din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel #####

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de inculpații #####
[fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, #####, domiciliat în #####, sat Călătani, nr. 60, #####, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, #####, cetățean român], ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, #####, domiciliat în #####, sat Tășad, nr. 38, #####, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, #####, cetățean român] și #####
[fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, #####, domiciliat în #####, sat Vârciorog, nr. 325, #####, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, #####, cetățean român] împotriva Sentinței penale nr. ###/2024 din data de 07.06.2024 pronunțate de Judecătoria #####, inculpații fiind trimiși în judecată, în stare de libertate: inculpatul #####-##### pentru săvârșirea infracțiunilor de lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal și purtare abuzivă, prevăzută de art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal; inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal și purtare abuzivă, prevăzută de art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal; inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal și purtare abuzivă, prevăzută de art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

Se constată că dezbaterea apelului a avut loc în ședința publică din data de 23.10.2024 când au fost puse concluzii, cuprinse în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, pronunțarea asupra deciziei fiind amânată pentru data de 11.12.2024, 15.01.2025, 04.02.2025, 26.02.2025, 21.03.2025, 10.04.2025, 09.05.2025, 30.05.2025, 27.06.2025, 24.07.2025, 06.08.2025, 09.09.2025, 15.09.2025, 07.10.2025, 05.11.2025, 10.11.2025, 17.11.2025, 24.11.2025, 02.12.2025, respectiv pentru azi, 15.12.2025, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra apelurilor de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. ####/2024 din data de 07.06.2024, pronunțată de Judecătoria #####, în baza art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, la pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare.

În baza art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal și art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, s-au contopit pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea aceea de 1 an 6 luni închisoare, la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 2 luni, astfel că inculpatului i s-a impus să execute pedeapsa rezultantă de 1 an 8 luni închisoare.

În baza art. 91 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și s-a stabilit un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În baza art. 93 alin. (1) Cod penal, a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) Cod penal, s-a impus condamnatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei Tileagd, ##### pe o perioadă de 120 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) Cod penal, s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal, referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 72 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii de 24 de ore din 26.07.2023.

În baza art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, la pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare.

În baza art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal și art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, s-au contopit pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, aceea de 1 an 6 luni închisoare, la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 2 luni, astfel că i s-a impus inculpatului să execute pedeapsa rezultantă de 1 an 8 luni închisoare.

În baza art. 91 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și s-a stabilit un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În baza art. 93 alin. (1) Cod penal, a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) Cod penal, i s-a impus condamnatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal, s-a stabilit ca pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei Drăgești, ##### pe o perioadă de 120 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) Cod penal, s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal, referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 72 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii de 24 de ore din 25.07.2023.

În baza art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, la pedeapsa de 1 an 6 luni închisoare.

În baza art. 296 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, a fost condamnat același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal și art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, s-au contopit pedepsele de mai sus în pedeapsa cea mai grea, aceea de 1 an 6 luni închisoare, la care s-a adăugat sporul obligatoriu de 2 luni, astfel că inculpatului i s-a impus să execute pedeapsa rezultantă de 1 an 8 luni închisoare.

În baza art. 91 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și s-a stabilit un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În baza art. 93 alin. (1) Cod penal, a fost obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) Cod penal, s-a impus condamnatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal, s-a dispus ca pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei Vârciorog, ##### ## ## ##### #####, pe o perioadă de 120 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) Cod penal, i s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal, referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 72 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii de 24 de ore din 25.07.2023.

În baza art. 25 alin. 1, art. 397 alin. 1 Cod procedură penală, cu referire la art. 1357, art. 1382 Cod civil, au fost obligați inculpații, în solidar, la plata sumei de 9.000 lei, cu titlu de daune morale în favoarea părții civile ##### și s-au respins restul daunelor morale solicitate, ca nejustificate.

În baza art. 276 alin. 6 Cod procedură penală, au fost obligați în solidar inculpații la plata, în favoarea părții civile, a sumei de 2500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare reprezentând onorariu avocat.

În baza art. 274 alin. 1, 2 Cod procedură penală, a fost obligat fiecare dintre inculpați la plata sumei de 1200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a avut în vedere următoarele:

În fapt, instanța de fond a reținut că în data de 18.06.2023, în jurul orelor 00:33, organele de poliție din cadrul Biroului ordine ##### au fost direcționate ca urmare a unui apel la numărul de urgență 112, în Pasajul Vulturul ##### din #####, unde mai mulți agenți de pază au imobilizat o persoană de sex masculin. Ajunși la fața locului aceștia au constatat că 3 agenți de pază țineau imobilizată o persoană de sex masculin, a cărei identitate au stabilit-o în persoana numitului #####, persoana vătămată declarându-le verbal (aspect consemnat în procesul verbal de constare) că, în timp ce se afla în Pasajul Vulturul ##### împreună cu martorii ##### și #####, a fost acostată de 3 agenți de pază de la firma Intersec, care l-au prins de mâini și l-au condus forțat lângă terasa localului Lords, adresându-i injurii și cuvinte jignitoare. ##### vătămată le-a mai relatat că în timp ce era imobilizat de către aceștia a fost și agresat fizic, fiind lovit cu palma, cu piciorul în zona coastelor și chiar strâns de gât.

instanță a apreciat că starea de fapt reținută de instanța de fond și vinovăția inculpaților sunt pe deplin dovedite cu probele administrate în cauză în cursul urmăririi penale și a înlăturat apărările inculpaților în sensul că nu ar fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de lipsire de libertate, întrucât fapta nu ar fi fost comisă cu intenție, respectiv că în cazul infracțiunii de purtare abuzivă nu există dovada suferinței fizice produsă persoanei vătămate.

S-a notat că în cauză conducerea forțată a persoanei vătămate, contrar voinței sale, afară din pasajul Vulturul #####, se circumscrie elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 205 Cod penal, infracțiunea fiind comisă sub aspectul laturii subiective cu intenție, cei trei inculpați având reprezentarea caracterului ilicit al acțiunii lor, în contextul în care persoana vătămată nu provocase scandal ca să justifice intervenția inculpaților, aceștia neavând de altfel dreptul legal de a acționa în afara perimetrului obiectivului unde asigurau paza. S-a reținut de către prima instanță că este evident că acțiunea inculpaților a fost abuzivă, lipsirea de libertate a persoanei vătămate fiind abuzivă și comisă cu scopul evident de răzbunare pentru conflicte mai vechi. Apărările inculpaților în sensul că nu au intenționat să-și facă singuri dreptate, ci să îl oprească pe inculpat și să îl predea organelor de poliție, nu au fost primite, instanța apreciindu-le ca nefiind exoneratoare de răspundere penală și contrazise de mijloacele de probă administrate – imaginile video și declarațiile martorilor oculari – care atestă că anterior comiterii faptelor de către inculpați, persoana vătămată nu a avut vreun comportament care să justifice intervenția inculpaților.

În ceea ce privește solicitarea apărătorului inculpaților de achitare a acestora și sub aspectul comiterii infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzută de art. 296 alin. 2 Cod penal, pe considerentul că persoana vătămată nu are certificat medico-legal care să ateste leziunile fizice suferite și per a contrario, în lipsa acestuia, acțiunile inculpaților care nu ar fi produs suferințe fizice persoanei vătămate, instanța de fond a reținut că acestea nu sunt pertinente și nu pot conduce la o soluție de achitare, având în vedere că cei trei inculpați, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fiind angajați ai unei firme de pază, prinzându-l pe inculpat de brațe, de ceafă, exercitând presiune în timpul prinderii, prinzându-i gâtul în plica cotului, au provocat persoanei vătămate suferințe inerente unor poziții ale unor părți ale corpului contrare poziției normale și relaxate și chiar voinței persoanei vătămate, forța fiind folosită excesiv în condițiile în care inculpații erau oricum superiori numeric (însoțitorii persoanei vătămate neintervenind de teamă în sprijinul persoanei vătămate). A mai reținut instanța că art. 296 alin. 2 Cod penal face trimitere și la art. 193 alin. 1 Cod penal, iar nu doar la art. 193 alin. 2 Cod penal, apreciind astfel că suferința fizică nu trebuie dovedită doar cu certificat medico-legal, suferința fizică fiind prezumată în cazul constrângerii fizice a persoanei vătămate de a face ceva contrar voinței sale (în concret să se deplaseze în direcția indicată de către inculpații), mai cu seama că din declarațiile martorilor oculari rezultă că persoana vătămată s-a opus, s-a zbatut, forța fizică cu care au acționat inculpații producându-i suferință fizică.

În raport de toate acestea, s-a reținut vinovăția inculpaților și la individualizarea judiciară a pedepselor aplicate celor trei inculpații, instanța a ținut cont de limitele de pedeapsă, de gradul de pericol social al faptelor comise, de împrejurările în care au fost comise faptele, de persoana inculpaților care, deși invocă faptul că lucrează într-un mediu ostil, au ca îndatorire de serviciu tocmai asigurarea unui climat de liniște și ordine publică și preîntâmpinarea unor fapte de agresiune, de faptul că nu au recunoscut și regretat săvârșirea faptelor, dar și de lipsa antecedentelor penale. Totodată, apreciind că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție, instanța de fond a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și a stabilit un termen de supraveghere de 3 ani, conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

Sub aspectul laturii civile, s-a reținut că în ceea ce privește condițiile răspunderii civile delictuale, în conformitate cu art. 1349 și art. 1357 Cod civil, sunt întrunite condițiile cumulative

ale răspunderii civile delictuale sub aspectul daunelor morale și materiale cauzate părții civile astfel că, reținând pe baza probatoriului administrat, atât vinovăția inculpaților cât și legătura de cauzalitate dintre fapta acestora de lipsire de libertate și agresiune a persoanei vătămate și prejudiciul moral suferit de partea civilă, instanța a dispus obligarea inculpaților, în solidar, la plata sumei de 9.000 lei cu titlu de daune morale în favoarea părții civile, apreciind acest quantum ca fiind suficient pentru repararea prejudiciului moral suferit și de natură să acopere într-o oarecare măsură prejudiciul moral suferit, respingând restul pretențiilor ca nejustificate

Apelul declarat:

Împotriva acestei hotărâri, în termenul legal au declarat apel inculpații ##### #####
#####, ##### ##### și ##### ##### ##### apreciind-o netemeinică atât sub aspectul laturii penale cât și al laturii civile.

În susținerea admiterii apelului, se solicită desființarea hotărârii atacate, iar în rejudecare să se dispună, sub aspectul laturii penale, în principal, achitarea în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a) Cod procedură penală întrucât fapta nu există, iar în subsidiar reducerea pedepselor aplicate inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal, de la 1 an și 6 luni închisoare la 1 an închisoare, iar pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal, de la 6 luni închisoare la 4 luni închisoare, cu menținerea dispozițiilor art. 91 Cod penal, însă cu reducerea numărului de zile de muncă neremunerată în folosul comunității, de la 120 de zile la 60 de zile și reducerea termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Pe latură civilă, s-a solicitat reformarea sentinței, în principal prin respingerea pretențiilor civile ca nedovedite, iar în subsidiar prin reducerea acestora până la suma de 3.000 lei, cu titlu de daune morale.

În apărare, cu privire la infracțiunea de lipsire de libertate, se arată că nu se poate pune problema unei răzbunări, întrucât persoana vătămată ##### a fost agresivă verbal și a proferat amenințări anterior față de inculpatul #####. În caz contrar, rezultatul ar fi fost cu certitudine unul de o amploare semnificativ mai gravă, or, persoana vătămată a fost condusă în afara pasajului, în primul rând pentru a nu deranja persoanele prezente cu eventuale discuții contradictorii care puteau să degenereze în conflicte verbale, iar în al doilea rând, strict pentru a solicita intervenția organelor de poliție. Totodată, se susține că aceasta a fost condusă într-o manieră decentă prin aplicarea unei prize pe brațele persoanei vătămate de o intensitate moderată.

Mai mult decât atât, inculpații mai arată că din înregistrarea cu body-cam-ul se observă că singura persoană care se afla într-o stare de agitație psiho-motorie și singurul recalcitrant era persoana vătămată #####.

Ca atare, inculpații apreciază că nu se poate interpreta că intervenția ulterioară a fost generată dintr-o atitudine de răzbunare, întrucât aceasta a fost de scurtă durată și intensitate manifestată strict pentru ca organele de poliție să ajungă la fața locului, aceștia neavând intenția de a lipsi de libertate persoana vătămată #####.

În ceea ce privește infracțiunea de purtare abuzivă, precizează că infracțiunea descrisă de art. 296 Cod penal se poate pedepsi și în situația în care persoana vătămată nu probează printr-un certificat medico-legal numărul de zile de îngrijire medicală, dar numai în situația în care aceasta dovedește că a fost supusă unor suferințe fizice, fiind normă de trimitere la art. 193 alin. 1 Cod penal, or, în cauză, conducerea în exteriorul pasajului Vulturul ##### prin aplicarea unei prize pe

brațe de o intensitate moderată și firească intenției de a-l îndepărta pe ##### pentru a solicita intervenția organelor de poliție și pentru a nu tulbura liniștea publică, nu a produs nicio suferință fizică, în opinia inculpaților, suferință care, de altfel, nici nu a fost reclamată la acel moment surprins cu body-cam-ul.

Or, se arată că singurul neajuns pe care îl reclama atunci persoana vătămată a fost cel privitor la faptul că s-a simțit ofensată public prin conducerea sa în afara pasajului, iar în condițiile în care aceasta reclamă că a suferit din punct de vedere fizic, nu există niciun motiv pentru a nu fi fost adusă la cunoștința organului de poliție care s-a prezentat la fața locului imediat.

Cu atât mai mult, se susține că motivul pentru care persoana vătămată nu s-a deplasat la S.M.L. Bihor în vederea obținerii unui certificat medico-legal este pentru că nu avut pe corpul său nicio leziune și nu a resimțit nicio durere fizică care, de altfel, nu ar trebui să fie subiectivă, ci rezultatul unor factori externi obiectivi, aceasta trebuind dovedită prin mijloace de probă directe sau indirecte. În plus, faptul că aceasta nu a descris, cu prima ocazie când a fost interpellată, cele presupus întâmplare la locul faptei, întărește convingerea că afirmațiile persoanei vătămate sunt nefondate.

În sensul celor arătate, apelanții mai arată că potrivit fișei postului de paznic, printre obiectele specifice este și dreptul de a-l reține și de a-l preda pe făptuitor organelor de poliție în cazul infracțiunilor flagrante, fapt realizat de către inculpați care apreciază că au procedat în consecință.

Se susține că persoana vătămată ##### este o persoană conflictuală și se solicită a fi avută în vedere și împrejurarea că profesia exercitată de inculpați care este supusă unui grad înalt de risc.

Referitor la solicitarea subsidiară de reducere a pedepselor aplicate, inculpații apreciază că, prin raportare la împrejurările concrete ale cauzei și la gradul de pericol concret redus al acestora, aplicarea unor pedepse orientate către minimul special asigură scopul preventiv educativ al pedepsei.

Legat de reducerea numărului de zile de muncă în folosul comunității, consideră nejustificată obligarea la efectuarea numărului maxim de zile de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind suficient un număr de 60 de zile de muncă, cu atât mai mult cu cât toți inculpații au muncit și muncesc cinstit pentru a-și câștiga existența.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței penale apelate, atât prin prisma motivelor de apel invocate de apelanți, cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, potrivit dispozițiilor art. 417 alin. 2 Cod procedură penală și art. 420 alin. 10 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

Starea de fapt a fost corect reținută de prima instanță pe baza probelor administrate în cauză.

Din probatoriul administrat în cauză rezultă că la data de 18.06.2023, în jurul orei 00:25, inculpații ##### și #####, agenți de pază ai firmei Intersec, aflați în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, au abordat persoana vătămată ##### în pasajul Vulturul ##### din #####. Aceștia au luat-o pe persoana vătămată ##### cu forța și au scos-o în afara pasajului, unde a fost imobilizată. Inculpatul ##### l-a prins de ceafă, iar inculpații #####-

și ##### #####-##### l-au prins de brațe și l-au condus cu forța afară din pasaj. După ce au ieșit, l-au pus cu fața la peretele localului Lords. Inculpatul ##### #####-##### a apelat organele de poliție care au sosit la fața locului, timp în care persoana vătămată a rămas imobilizată.

tipicității:

În cazul infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal:

Infracțiunea de lipsire de libertate este o infracțiune continuă permanentă care se consumă la momentul în care persoana este efectiv privată de libertatea de mișcare și se epuizează când ia sfârșit privarea nelegală.

Elementul material al infracțiunii analizate constă într-o acțiune sau inacțiune prin care se produce prin orice mod lipsirea de libertate a persoanei. Acțiunea de lipsire de libertate poate consta în utilizarea forței fizice direct asupra corpului persoanei vătămate de natură a-i înfrânge rezistența și a neutraliza libertatea de mișcare dar și prin altă modalitate în care este anihilată capacitatea persoanei de a acționa potrivit voinței sale. Legea nu cere o împiedicare absolută de mișcare a acesteia, adică o restrângere totală a libertății de mișcare, ci se poate înfățișa și ca o constrângere parțială în raport cu o anumită activitate, cu o acțiune determinată pe care victima nu vrea să o realizeze, uneori neavând importanță durata lipirii de libertate. Ca urmare a acțiunii comise, trebuie să se producă lipsirea de libertate a victimei, imposibilitatea acesteia de a se manifesta conform voinței sale. Lipsirea de libertate ca urmare imediată a infracțiunii trebuie să dureze atât cât să rezulte că persoana a fost efectiv împiedicată de a se deplasa și de a acționa în conformitate cu voința sa. Cerința esențială este ca lipsirea de libertate să fie ilegală, nepermisă de lege. În speță, inculpații au acționat în sensul celor arătate, privând persoana vătămată ##### de libertatea de mișcare.

Inculpații ##### #####-##### și ##### #####-##### recunosc că au acționat în sensul imobilizării persoanei vătămate și scoaterii acesteia din Pasajul Vulturul #####, arătând că în timp ce își desfășurau activitatea de pază și protecție la obiectivele din proximitate, persoana vătămată, odată ce l-a observat pe inculpatul ##### ##### care discuta cu aceștia în fața sălii de noroc ##### Jackpot din Piața Unirii, i-ar fi adresat injurii. Cei trei l-au urmărit și în fața localului Lords l-au luat fiecare de mână și l-au tras deoparte după colț, la ieșirea din pasaj, unde ##### a sunat la poliție. Cu ocazia audierii în calitate de inculpat, ##### #####-##### revine asupra declarației și arată că persoana vătămată nu le-a adresat injurii în momentul în care a trecut prin fața cazinoului și că de fapt, aceasta doar a trecut pe lângă cei trei inculpați. Acest aspect este confirmat și de martorii oculari, prietenii persoanei vătămate - ##### ##### și #####. În fața primei instanțe, inculpații ##### #####-##### și ##### #####-##### declară că inculpatul ##### este cel care le-a indicat că a fost injurat de către persoana vătămată.

În cursul urmăririi penale, inculpatul ##### ##### a uzat de dreptul la tăcere, iar audiat în fața primei instanțe arată că nu recunoaște săvârșirea faptelor, precizând că anterior evenimentului, întâlnindu-se de mai multe ori cu persoana vătămată în acea seară, aceasta i-a adus injurii, ceea ce l-a determinat să o abordeze moment în care a devenit recalcitrantă, fapt ce, potrivit inculpatului #####, i-a determinat pe ceilalți doi să o conducă în afara pasajului, doi dintre inculpați apucându-l de braț.

Prin declarațiile date atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața primei instanțe, persoana vătămată neagă faptul că i-ar fi înjurat pe inculpați.

Așa fiind, contrar alegațiilor inculpaților apelanți, Curtea reține că poziția persoanei vătămate este cea care corespunde întru totul realității. În acest sens, se au în vedere declarațiile martorilor ##### și ##### care converg cu privire la caracterul inopinat al imobilizării persoanei vătămate de către cei trei inculpați coroborate cu procesul-verbal de redare a înregistrărilor video surprinse de camerele de supraveghere.

Din cuprinsul procesului-verbal de vizionare a înregistrărilor din interiorul și exteriorul Pasajului Vulturul ##### (f. 35-36 dosar urmărire penală) se observă că persoana vătămată este abordată de cei trei inculpați, ulterior ridicând mâinile la nivelul pieptului într-o poziție defensivă și se dă 2-3 pași în spate, cei trei agenți de pază deplasându-se înspre el. ##### vătămată se împotrivesc solicitărilor inculpaților, moment în care aceștia din urmă procedează la imobilizarea acesteia. Astfel, unul dintre ei o prinde pe persoana vătămată ##### de o mână, altul de cealaltă mână, iar cel de-al treilea, cu mâna de ceafă, conducându-l forțat către ieșirea din pasaj în direcția localului Lords, înspre peretele clădirii. Aici, unul dintre inculpați îl prinde cu mâna de după gât și îl strânge cu putere, trăgându-l înspre el, iar ceilalți doi continuă să îl țină fiecare de câte o mână.

Din coroborarea acestor probe rezultă că persoana vătămată nu a avut libertatea de a acționa potrivit voinței sale. Inculpații au urmărit prinderea acesteia prin limitarea spațiului său de orientare, fapt ce rezultă atât din împotrivirea fizică a persoanei vătămate prin acțiunea sa de retragere în spate relevată de imaginile video, cât și din strigătele persoanei vătămate.

îndeplinită și condiția ca lipsirea de libertate să fie nelegală, în speță neidentificându-se vreun motiv care să atragă prerogativa intervenției agenților de pază, eventuale injurii aduse într-un alt context și anterior incidentului nu prezintă relevanță sub aspectul comiterii infracțiunii. Totodată, nici pericolozitatea persoanei vătămate invocate de inculpatul ##### prin raportare la intersecțiile lor anterioare, în speța de față nu este de natură a le conferi inculpaților – agenți de pază, acest drept.

Urmarea imediată constă în lipsirea de libertate a persoanei vătămate, rezultat produs în cauză, iar legătura de cauzalitate rezultă din probatoriul la care am făcut referire.

Sub aspect subiectiv, inculpații au acționat cu intenție indirectă, imobilizând persoana vătămată în contextul unor conflicte anterioare.

Inculpații nu pot susține că nu au cunoscut opoziția persoanei vătămate, în condițiile în care aceasta s-a opus imobilizării atât fizic, cât și verbal.

trei inculpații au acționat în calitate de coautori, inculpații ##### și ##### apucând de braț persoana vătămată, iar inculpatul ##### de ceafă, toți 3 participând la scoaterea forțată de a persoanei vătămate din pasaj.

În consecință, fapta celor trei inculpați așa cum a fost descrisă mai sus, întrunește condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă și constituie infracțiunea de lipsire de libertate, prevăzută de art. 205 alin. 1 Cod penal.

În mod corect prima instanță a reținut incidența circumstanței de agravare prevăzută de art. 77 lit. a) Cod penal. Potrivit acestui text de lege, este necesar ca fapta să fie comisă de cel puțin trei persoane împreună, or, din modul în care s-a săvârșit infracțiunea, rezultă că toți cei trei

inculpați, prin acțiunile lor concordante, comise în aceleași împrejurări de timp și loc, au produs urmarea imediată.

În cazul infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzută de art. 296 alin. 2 Cod penal raportat la art. 193 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal:

Inculpații #####-#####, #####-##### și #####-##### îndeplinesc condiția de subiect activ calificat al infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. (2) Cod penal, deoarece aveau calitatea de angajați în calitate de agent de pază și protecție al firmei de pază SC ##### SRL și se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Sub aspectul laturii obiective, Curtea reține că elementul material al infracțiunii de purtare abuzivă prevăzută de art. 296 alin. (2) Cod penal raportat la art. 193 alin. (1) Cod penal constă în acțiunea de a exercita acte de violență împotriva persoanei vătămate. Prin acte de violență, în sensul legii penale, se înțelege întrebuițarea forței brutale sau folosirea unui mijloc de constrângere, dar și actele efectuate fără violență dar care au un potențial vătămător.

Doar persoana vătămată susține că a fost lovită și anume afirmă că după ce l-au scos din Pasajul Vulturul #####, în timp ce era imobilizat, inculpatul ##### i-a dat o palmă peste față, iar în timp ce era ținut cu fața la zid, unul dintre inculpați, fără să poată preciza care, l-a lovit cu genunchiul în zona lombară. De remarcat că poziția sa inițială a fost alta. Astfel din procesul verbal de transcriere a înregistrărilor efectuate body worn camera de către unul din lucrătorii din cadrul Biroului Ordine ##### cu ocazia intervenției la evenimentul semnalat prin apelul SNUAU 112, persoana vătămată fiind întrebată ce i s-a întâmplat răspunde „m-au tras de mâini și m-au pus aicea la perete să se uite toată lumea la mine”. Fiind întrebat explicit dacă a fost agresat, răspunde afirmativ, dar fără alte detalii.

Inculpații nu recunosc exercitarea de acte de violență asupra persoanei vătămate, dar arată că au uzat de forța fizică pentru a o imobiliza și scoate pe persoana vătămată din pasajul Vulturul #####.

Martorii audiați în cauză ##### și ##### (prieteni persoanei vătămate) arată că inculpații doar au imobilizat-o pe persoana vătămată, niciunul nu a lovit-o.

De asemenea, în procesul verbal de vizionare a înregistrărilor video din interiorul și exteriorul Pasajului Vulturul ##### se consemnează că singurele acțiuni fizice ale celor trei inculpați asupra persoanei vătămate sunt cele de imobilizare. În imagini nu se observă ca persoana vătămată să fie lovită de niciunul dintre inculpați. Astfel se consemnează că după ce persoana vătămată este abordată de către cei trei inculpați, persoana vătămată ridică mâinile la nivelul pieptului într-o poziție defensivă și se dă 2-3 pași în spate, iar inculpații se deplasează înspre ea și o imobilizează, doi dintre ei o prind de câte o mână, iar cel de-al treilea de ceafă și o conduc forțat spre ieșirea din pasaj, în direcția localului Lords. După ieșirea din pasaj, conduc persoana vătămată înspre perete, iar unul dintre inculpați o prinde pe persoana vătămată cu mâna de gât și îl strânge cu putere, trăgându-l spre el, în timp ce ceilalți doi continuă să-l țină fiecare de câte o mână.

Urmarea imediată constă în producerea de suferințe fizice persoanei vătămate, indiferent de intensitate, produsă prin lovire dar și prin alte acte de violență, precum și în crearea unei stări de pericol prin atingerea prestigiului activității unității în care inculpații își desfășoară activitatea. ##### vătămată nu a fost examinată medico-legal, astfel că nu există un certificat care să ateste existența unor leziuni traumatice sau să cuantifice suferința în zile de îngrijiri medicale. #####

acestui nu echivalează însă cu absența suferinței fizice. În speță, inculpații nu au lovit-o pe persoana vătămată, dar modul în care aceasta a fost imobilizată și condusă în afara pasajului este apt să producă suferințe fizice. Simplu contact fizic nu poate fi privit automat ca generator de suferință fizică, dar în speță, acțiunile conjugate ale inculpaților au depășit limita acestuia. Înregistrările arată fără echivoc că persoana vătămată este condusă forțat spre ieșirea din pasaj, iar la un moment dar unul dintre inculpați o prinde cu mâna de gât și o strânge, trăgând-o spre el. De asemenea, declarațiile coroborate ale persoanei vătămate și ale martorilor ##### și ##### relevă faptul că inculpații au luat-o de brațe și din spate oarecum pe sus și au condus-o forțat afară din pasaj, până la peretele localului Lords. Aici l-au ținut imobilizat cu mâinile la spate, prinzându-i gâtul în plica contului. În condițiile în care persoana vătămată a opus rezistență de la momentul prinderii sale și apoi pe parcursul întregii imobilizării, aspect recunoscut de inculpați, este evident că forța fizică folosită pentru a-i înfrânge voința a depășit limita unui simplu contact fizic și că aceasta a generat o suferință fizică chiar dacă de mică intensitate.

Legătura de cauzalitate rezultă din aceleași probe la care am făcut referire anterior.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că faptele au fost săvârșite de inculpați cu vinovăția prevăzută de lege, respectiv sub forma intenției indirecte, prevăzută de art. 16 alin. (3) lit. b) Cod penal. Astfel, inculpații au prevăzut rezultatul faptelor lor, respectiv producerea de suferințe fizice, prin apucarea persoanei vătămate de brațe și tragerea acesteia, respectiv imobilizarea sa la perete cu brațele, inculpații acceptând producerea rezultatului.

Ca atare, Curtea consideră că în cauză sunt întrunite elementele de tipicitate obiective și subiective deoarece, inculpații, cu ocazia înlăturării persoanei vătămate din pasajul Vulturul #####, au tras-o de mâini și au condus-o forțat spre ieșire, iar apoi au ținut-o imobilizată la perete, o atare acțiune subsumându-se unei activități vătămătoare care se circumscrie noțiunii de „alte violențe” incriminate de dispozițiile art. 193 alin. 1 Cod penal al căror conținut nu este limitat numai la acțiunea de lovire. Exercitând aceste violențe în timp ce se aflau în exercițiul atribuțiilor de serviciu, fapta se încadrează în dispozițiile art. 296 alin. 2 teza a II-a Cod penal.

În mod corect prima instanță a reținut incidența circumstanței de agravare prevăzută de art. 77 lit. a) Cod penal. Potrivit acestui text de lege, este necesar ca fapta să fie comisă de cel puțin trei persoane împreună, or, din modul în care s-a săvârșit infracțiunea, rezultă că toți cei trei inculpați, prin acțiunile lor concordante, comise în aceleași împrejurări de timp și loc, au produs urmarea imediată.

Apărările inculpaților:

Inculpații susțin că au acționat în limitele atribuțiilor de serviciu, scoțând persoana vătămată din Pasajul Vulturul ##### pentru a nu deranja persoanele prezente și strict pentru a solicita intervenția organelor de poliție. Mai arată faptul că persoana vătămată se afla într-o stare de agitație psiho-motorie, era recalcitrant, iar anterior a fost agresiv verbal și a proferat amenințări la adresa inculpatului #####. Totodată, inculpații susțin că sunt incidente și dispozițiile art. 293 Cod procedură penală referitoare la infracțiunea flagrantă, situație în care orice persoană are dreptul să-l prindă pe făptuitor.

Cu privire la aceasta, Curtea reține că persoana vătămată neagă constant faptul că l-ar fi înjurat sau amenințat pe inculpatul ##### în seara anterioară și nici înainte de a fi scos de sub pasaj. Declarația sa este însă parțial contrazisă de probele administrate.

În legătură cu primul incident, declarația persoanei vătămate nu poate fi luată în considerare. Astfel, inculpatul ##### arată constant că înainte de miezul nopții se afla în apropierea Bisericii ##### când persoana vătămată aflată într-un autoturism în mișcare, trecând pe lângă el a scos capul pe geam și l-a înjurat și amenințat cu bătaia. Declarația sa se coroborează cu cea a inculpatul #####, care se afla împreună cu inculpatul ##### când a avut loc acest episod, la ora 22.30, în zona Bisericii ##### (în faza de judecată) respectiv localul Valentines (în faza de urmărire penală). În realitate, această poziționare în spațiu este lipsită de relevanță, ambele repere indicate de inculpat fiind în același loc. Apoi, inculpatul ##### confirmă că inculpații i-au relatat despre incident atunci când s-au întâlnit în pasajul Vulturul #####.

În schimb, susținerile persoanei vătămate sunt credibile și se coroborează cu probele testimoniale administrate în cauză. Astfel, martorii ##### și ##### arată că persoana vătămată a fost abordată de cei trei inculpați fără vreun motiv, iar după un scurt schimb de replici au imobilizat-o și scos-o afară din pasaj.

Inculpatul #####, în singura declarație dată în cauză, susține că la ieșirea sa din cazinoul ##### Jackpot a „dat nas în nas cu persoana vătămată, care de această dată era însoțit de doi bărbați și care, atunci când m-a văzut m-a înjurat din nou și m-a amenințat cu bătaia”, iar că ulterior i-a relatat despre aceasta inculpatului ##### și apoi inculpatului #####, luând hotărârea să meargă după persoana vătămată să lămurească lucrurile.

Inculpatul ##### afirmă în cursul urmăririi penale că se aflau toți trei în fața cazinoului, când persoana vătămată s-a apropiat și le-a adresat injurii tuturor. În cuprinsul aceleiași declarații, face trimitere la faptul că a fost amenințat, dar fără să precizeze în concret cum, unde și când. În declarația dată în fața instanței, acesta arată că inculpatul ##### i-ar fi spus că a fost din nou amenințat de persoana vătămată #####, iar în urma acestei relatări au luat hotărârea să meargă după aceasta.

Inculpatul #####, în faza de urmărire penală, arată că se aflau în fața cazinoului când persoana vătămată i-a înjurat pe toți trei, iar apoi revine asupra acestei afirmații cu ocazia reaudierii sale și arată că persoana vătămată doar a trecut pe lângă ei, fără să zică nimic. În faza de judecată, același inculpat nu mai relatează că ar fi fost înjurați pe persoana vătămată sau că inculpatul ##### i-ar fi spus că s-a întâmplat ceva, ci doar că s-a întâlnit cu aceasta și le-a cerut să-l însoțească pentru a lămuri lucrurile.

în vedere schimbările în declarațiile succesive ale celor doi inculpați – ##### și ##### – fără a oferi vreo justificare pentru aceasta, Curtea apreciază că le este afectată fiabilitatea și nu pot susține în mod credibil teza avansată de inculpatul #####. Aceasta cu atât mai mult cu cât vin în contradicție cu declarațiile persoanei vătămate și ale celor doi martori care sunt constante sub acest aspect. În plus, procesul verbal de redare a înregistrărilor video efectuate de camerele de supraveghere din interiorul și exteriorul pasajului Vulturul #####, deși nu oferă nicio informație despre conținutul discuțiilor purtate, confirmă varianta persoanei vătămate. Astfel, se consemnează că persoana vătămată stătea în dreptul terasei de la localul ##### când inculpații se apropie de aceasta și în ciuda atitudinii sale defensive, procedează la imobilizarea sa și la conducerea forțată în exteriorul pasajului.

Ca atare, Curtea va reține că în data de 17.06.2023, în jurul orei 22.30, în zona Bisericii #####, persoana vătămată a adresat injurii și amenințări inculpatului #####, dar în data de 18.06.2023, în jurul orei 0.30, nu se poate reține că aceasta le-ar fi reiterat la adresa acestui inculpat.

Analizând apărările inculpaților prin prisma celor două motive invocate de aceștia și anume exercitarea atribuțiilor de serviciu ori exercitarea dreptului de a prinde o persoană care a comis o infracțiune și de a o preda organelor de poliție, Curtea reține că se impun câteva precizări teoretice.

Caracterul antijuridic (nejustificat) al faptei prevăzute de legea penală presupune că aceasta nu este permisă de ordinea juridică, cu alte cuvinte are un caracter ilicit. Astfel, este posibil ca o faptă, deși prevăzută de legea penală să nu fie ilicită, întrucât săvârșirea ei este permisă de o normă legală.

Potrivit art.18 alin.1 Cod penal, o faptă prevăzută de legea penală nu constituie infracțiune, dacă există vreuna dintre cauzele justificative prevăzute de lege; astfel, constatarea de către organele judiciare că o faptă este tipică, nu implică întotdeauna necesitatea ca aceasta să fie și antijuridică (nejustificată).

Potrivit art. 21 alin. 1 Cod penal Cod penal este justificată fapta prevăzută de legea penală constând în exercitarea unui drept recunoscut de lege, câtă vreme exercitarea dreptului este făcută în limitele prevăzute de lege, urmărește un scop legitim și este necesară și proporțională cu scopul urmărit.

Astfel, legea acordă prevalență interesului persoanei care acționează în exercitarea unui drept față de alte interese eventuale conflictuale cu acesta. În acest fel este preservată exigența de coerență a ordinii juridice prin evitarea ca legea să acorde dreptul de a acționa, iar apoi să sancționeze exercițiul dreptului.

Noțiunea de drept trebuie interpretată într-un sens extins de putere juridică de a acționa (drept subiectiv, facultate juridică, putere) care poate avea un izvor juridic variat atât într-o lege, cât și în hotărâri de Guvern, acte ale organelor administrative sau chiar în cutumă.

Puterea juridică de a acționa trebuie realizată în limitele de exercițiu prevăzute de lege, iar nu abuziv cu depășirea facultăților inerente dreptului în discuție. Astfel, trebuie avute în vedere limitele interne ale dreptului ce decurg din norma care îl prevede precum și din natura și rațiunea dreptului, cât și limitele externe ce decurg din complexul de norme de din care face parte dreptul și din exigența de protejare a altor drepturi relevante. Deopotrivă, este necesară existența unei juste proporționalități între modul de exercitare a dreptului căruia i se acordă prevalență și interesele sau drepturile cu care acesta s-ar afla în conflict.

Prin urmare, Curtea trebuie să stabilească dacă există un drept de a acționa reglementat de lege care să justifice prevalența față de dreptul la libertate și integritate corporală, dacă acest drept a fost exercitat în limitele sale interne și externe și dacă există un raport de proporționalitate între dreptul exercitat și restrângerea dreptului cu care acesta se află în conflict a cărui încălcare este sancționată de norma penală.

În ceea ce privește susținerea inculpaților că au comis fapta în limita atribuțiilor de serviciu:

Mai întâi, Curtea reține că activitatea de pază în ##### este reglementată de Legea nr.333/ 08.07.2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanei precum și de Hotărârea Guvernului nr. 1010/25.06.2004, pentru aprobarea normelor metodologice și a documentelor prevăzute la art. 69 din Legea nr. 333/2003.

Scopul activității de pază este asigurarea siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor prin forțe și mijloace specifice, împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, precum și protejarea vieții și integrității persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot pune în pericol viața, integritatea corporală sau sănătate.

Societățile specializate de pază se înființează și funcționează în temeiul Legii nr. 31/1990 ca societăți comerciale de drept privat având ca principal obiect de activitate paza obiectivelor, bunurilor sau valorilor, paza transporturilor de bunuri și valori importante în condiții de maximă siguranță a acestora, precum și protecția persoanelor.

Potrivit art. 46 lit. d) din Legea ##### în forma în vigoare la data comiterii faptei în timpul serviciului, personalul de pază este obligat să oprească și să legitimeze persoanele despre care există date sau indicii că au săvârșit infracțiuni ori alte fapte ilicite în obiectivul păzit, pe cele care încalcă normele interne stabilite prin regulamentele proprii, iar în cazul infracțiunilor flagrante, să prindă și să prezinte poliției pe făptuitor, să oprească și să predea poliției bunurile ori valorile care fac obiectul infracțiunii sau al altor fapte ilicite, luând măsuri pentru conservarea ori paza lor, întocmind totodată un proces-verbal pentru luarea acestor măsuri.

În al doilea rând, Curtea constată că acțiunea inculpaților nu s-a cantonat în limitele interne și externe ale exercitării dreptului conferit de lege, aceștia acționând în afara obiectivelor pe care le aveau în pază. Chiar dacă alegațiile inculpaților sunt reale privind conduita persoanei vătămate anterior imobilizării sale și ne referim aici la incidentul din data de 17.06.2023, ora 22.30, aceasta nu le dădea dreptul să acționeze în acest mod.

În ceea ce privește exercitarea dreptului prevăzut de art. 310 Cod procedură penală:

Acest text de lege îi conferă dreptul oricărei persoane să-l urmărească și să-l prindă pe făptuitor (noțiune care trebuie înțeleasă în sensul de autor ori participant concomitent la săvârșirea unei infracțiuni), în cazul infracțiunii flagrante, iar apoi trebui să-l predea de îndată organelor de urmărire penală. Legea nu definește noțiunea de „prindere”, dar Curtea opinează în consens cu doctrina și jurisprudența în materie, că aceasta include orice act de imobilizare fizică, chiar și cele implică o oarecare violență, mai ales în situația în care făptuitorul opune rezistență, însă actele de violență trebuie să fie necesare și proporționale cu scopul urmărit, în caz contrar nu sunt autorizate de art. 310 Cod procedură penală.

Infracțiunea flagrantă este definită de art. 293 alin. 1 și 2 Cod procedură penală ca fiind acea care este descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după aceea, ori cea al cărui făptuitor este urmărit imediat după săvârșire. Chiar dacă se poate ca urmărirea să se întindă pe un interval mai mare de timp, ea trebuie începută fie în timpul comiterii faptei, fie imediat după aceea. Nu se poate vorbi despre o infracțiune flagrantă atunci când după un anumit timp, făptuitorul este văzut și recunoscut ca fiind cel care a comis infracțiunea.

În cauza pendinte, a existat o acțiune de amenințare cu bătaia din partea persoanei vătămate, care formal poate constitui elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal, inculpații au procedat la imobilizarea și predarea de îndată a acesteia organelor de poliție, între momentul imobilizării și cel al predării fiind un interval de 6 minute. Dar acțiunea lor nu poate fi considerată justificată prin prisma dreptului conferit de art. 310 Cod procedură penală deoarece nu este vorba de o infracțiune flagrantă. În situația dată, singura cale legală pentru inculpatul ##### ##### era aceea de a recurge la formularea unei plângeri prelabile, în ipoteza în care dorea tragerea la răspundere penală a făptuitorului.

Legea penală mai favorabilă:

Potrivit art. 296 alin. 2 Cod penal „Amenințarea ori lovirea sau alte violențe săvârșite în condițiile alin. (1) se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime” și, în conformitate cu dispozițiile art. 193 alin.1 Cod penal „Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Prin Legea nr. 248/2023, publicată în Monitorul Oficial nr. 673 din 21 iulie 2023, a fost introdus alin. 21 la art. 193 Cod penal, conform căruia „Limitele speciale ale pedepsei prevăzute în alin. (1) și (2) se majorează cu o treime atunci când: ... c) fapta este săvârșită în public; ...”.

Prin Legea nr. 116/2025, publicată în Monitorul Oficial nr. 583 din 23 iunie 2025 au fost modificat regimul sancționator al infracțiunii prevăzută de art. 193 alin. 1 Cod penal, majorându-se limitele pedepsei închisorii la 6 luni – 3 ani.

Modificările ivite în cursul procesului penal, ca urmare a succesiunii în timp a legilor penale impun soluționarea acestui conflict al legilor în timp în scopul determinării legii penale aplicabile în această situație tranzitorie.

Cu privire la mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 Cod penal a pronunțat Decizia nr. ### din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372 din 20 mai 2014, prin care a statuat aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

Determinarea legii penale mai favorabile și alegerea acesteia dintre legile succesive implică, în prealabil, evaluarea, prin comparare, a dispozițiilor penale din legi succesive care își găsesc aplicarea în cauză, utilizând criteriul aprecierii în concreto.

Pentru a deveni aplicabile dispozițiile mai favorabile din legile succesive, în afara condiției de existență a unei situații tranzitorii, care a fost constatată, mai este necesar ca faptele ce fac obiectul acuzației să fie infracțiuni atât potrivit legii sub imperiul căreia au fost comise, cât și conform legii în vigoare la data judecării cauzei, iar dintre legile penale succesive una să fie mai favorabilă.

Prin compararea legilor penale succesive, față de acuzațiile formulate de procuror și de situația de fapt reținută de prima instanță, Curtea apreciază că legea penală mai favorabilă este Codul penal în forma anterioară intrării în vigoare a legii nr. 248/2023 deoarece prevede un regim sancționator mai blând și nu prevede elementul de circumstanțiere care înăsprește regimul de sancționare.

Prin urmare, Curtea consideră că, față de limitele speciale de pedeapsă mai reduse, pe care art. 193 Cod penal, în forma în vigoare la data faptei, le prevedea, aceasta este legea penală mai favorabilă și trebuie, potrivit art. 5 Cod penal, aplicată inculpaților, neexistând niciun element din legile noi, care să fie favorabil acestora.

Individualizarea judiciară:

Infracțiunea de lipsire de libertate prevăzută de art. 205 alin. 1 Cod penal se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 1 la 7 ani, iar infracțiunea de purtare abuzivă este sancționată cu pedeapsa închisorii de la 4 luni la 2 ani 8 luni alternativ cu amenda.

instanță a aplicat inculpaților câte o pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare pentru infracțiunea de lipsire de libertate și de câte 6 luni pentru infracțiunea de purtare abuzivă.

Curtea apreciază în cauză sunt incidente dispozițiile art. 75 alin. 2 lit. b Cod penal cu privire la ambele infracțiuni.

Circumstanța atenuantă prevăzută de art. 75 alin. (2) lit. b) Cod penal (împrejurările legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului) vizează, în principal, împrejurări obiective legate de fapta comisă și simultane cu săvârșirea acesteia (circumstanțe reale concomitente) care sunt evaluate de instanța ca fiind apte să conducă la diminuarea gravității infracțiunii sau a pericolozității infractorului. Nu este exclusă, reținerea și a unor circumstanțe personale concomitente comiterii faptei în măsură în care acestea conduc în mod neechivoc la scăderea gravității acesteia sau la atenuarea pericolozității infractorului. Doar aparent reglementarea din art. 75 alin. (2) lit. b) Cod penal este extrem de largă, în realitate scopul urmărit de legiuitor prin impunerea cerinței concomitenței circumstanțelor reale și personale fiind acela de a restrânge sfera circumstanțelor atenuante judiciare prin excluderea împrejurărilor cu caracter atenuant anterioare comiterii primului act de executare, sau ulterioare consumării/epuizării infracțiunii, indiferent dacă acestea vizează persoana inculpatului (conduita bună a infractorului anterior săvârșirii infracțiunii, situația familială, educație, reputație, conduită procesuală etc), ori fapta de care acesta este acuzat, sau modul de desfășurare a procesului penal. Astfel, circumstanțele anterioare sau ulterioare comiterii infracțiunii vor putea fi valorificate numai în cadrul criteriilor generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal ori la individualizarea judiciară a executării pedepsei. În speța pendinte, Curtea are în vedere că privarea de libertate a persoanei vătămate a fost de scurtă durată, aproximativ 6 minute, fapt care s-a datorat tocmai conduitei inculpaților. Scopul lipsirii de libertate a fost acela de a o preda organelor de poliție pentru o conduită apreciată în mod eronat de inculpați ca justificând intervenția acestora. Inculpații nu au aplicat lovituri persoanei vătămate. Actele de agresiune catalogate ca „alte violențe” și constând în folosirea forței fizice pentru a o scoate din pasaj și a o imobiliza pe persoana vătămată au fost minore, suferințele fizice produse așijderea, nu au necesitat consult și îngrijiri medicale. De altfel, din procesul verbal de transcriere a înregistrărilor efectuate body worn cam de către unul dintre lucrătorii Biroului Ordine ##### din echipajul care s-a deplasat la intervenție nu rezultă nici măcar că ar fi lăsat urme vizibile.

Reținerea circumstanței atenuante conduce, potrivit dispozițiilor art. 76 alin. 1 Cod penal, la reducerea limitelor de pedeapsă cu o treime, astfel că acestea devin 8 luni – 4 ani 8 luni în cazul lipsirii de libertate și 2 luni 20 zile – 1 an 9 luni 10 zile. a

În raport de criteriile prevăzute de art. 74 Cod penal, Curtea are în vedere modul de comitere a faptelor care au adus o atingere minimă valorilor sociale ocrotite de lege. Acestea s-au comis pe fondul unei stări conflictuale mai vechi dintre inculpatul ##### și persoana vătămată #####. Curtea nu împărtășește opinia primei instanțe potrivit căreia inculpații au acționat în scop de răzbunare. ##### ar fi fost așa, dată fiind superioritatea raportului de forțe, prietenii persoanei vătămate retrăgându-se și neintervenind în niciun fel în favoarea acesteia, inculpații puteau produce un rezultat mai grav și nu ar fi apelat la imediat la organele de poliție. Urmările produse au fost minore. Conflictul nu a fost perceput ca fiind grav, niciunul dintre prietenii persoanei vătămate neapelând la organele de poliție deși susțin că li s-a creat o stare de temere. În ceea ce privește persoana inculpaților, Curtea reține că aceștia sunt persoane tinere, cu studii medii, sunt încadrați în muncă și nu au antecedente penale. Spre deosebire de prima instanță, Curtea apreciază că aceștia au recunoscut faptele în materialitatea lor.

Faptul că au încercat să-și justifice faptele prin invocarea unui drept de a acționa în acest mod, nu echivalează cu o recunoaștere.

Ca atare, Curtea consideră că pedepsele aplicate pentru infracțiunile reținute exced gravității faptelor și pericolozității inculpaților raportat la prevederile art. 74 alin. 1 din Codul penal, în consecință, va proceda la reducerea acestora de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare pentru infracțiunea de lipsire de libertate și de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

în vedere că au fost comise în condițiile concursului ideal de infracțiuni, pedepsele aplicate vor fi contopite potrivit dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal, adăugându-se la pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare sporul fix și obligatoriu de o treime din pedeapsa de 3 luni închisoare, adică 1 lună închisoare, rezultanta fiind de 9 luni închisoare.

Ca modalitate de executare, în consens cu prima instanță, Curtea apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 91 Cod penal. ####, având în vedere gravitatea redusă a infracțiunilor și persoana inculpaților integrați social, se impune reducerea concomitentă a termenului de supraveghere a acestora, Curtea apreciind că o durată de 2 ani este suficientă sub acest aspect.

Privitor la solicitarea de reducere a numărului de muncă neremunerată în folosul comunității, Curtea o va admite, având în vedere reducerea substanțială a pedepselor principale, precum și reducerea termenului de supraveghere. Impunerea duratei maxime de efectuare a muncii în folosul comunității nu se justifică, nici prin prisma persoanei inculpaților în condițiile în care aceștia sunt integrați în societate și își câștigă existența onest.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, Curtea are în vedere că, spre deosebire de despăgubirile materiale care se stabilesc pe bază de probe directe, despăgubirile pentru daunele morale se stabilesc pe baza evaluării instanței de judecată.

Sub aspectul întinderii despăgubirilor cuvenite pentru prejudiciul nepatrimonial, este de reținut că nici sistemul nostru legislativ în vigoare la data săvârșirii faptei și nici normele comunitare nu prevăd un mod concret de reparare a prejudiciului moral, după cum nu sunt stabilite nici criteriile pentru cuantificarea despăgubirilor morale, urmând a se decide în funcție de circumstanțele fiecărei cauze. În privința reparării prejudiciului moral, principiul reparării integrale nu poate avea decât un caracter relativ, tocmai datorită dificultății cuantificării unui asemenea prejudiciu. Trebuie totuși respectat principiul proporționalității prejudiciului cu despăgubirea acordată și principiul echității. De altfel, și în termenii Convenției Europene a Drepturilor Omului, criteriul echității în materia despăgubirilor morale are în vedere necesitatea ca persoana vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, cu efecte compensatorii în raport cu consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. Pentru ca instanța să poată aplica aceste criterii, este imperios ca cei care pretind daune morale să producă un minim de argumente și să învedereze indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale le-au fost afectate.

Curtea consideră că există o prezumție relativă de fapt că acțiunea inculpaților de imobilizare a persoanei vătămate a reprezentat un eveniment de natură a atinge demnitatea și libertatea acesteia, în cauza de față neexistând elemente de natură a contrazice această prezumție. Așa fiind, Curtea apreciază că este în afara oricărei îndoieli că partea civilă a fost supusă unui

inconfort psihic, dar minor, având în vedere că privarea de libertate a fost de scurtă durată - 6 minute – și că suferințele fizice au fost de o intensitate extrem de redusă, necuantificabile în zile de îngrijiri medicale, însă nu în cuantumul apreciat prin constituirea de parte civilă. Astfel, Curtea consideră că reducerea daunelor morale și obligarea inculpaților la plata în solidar a sumei de 4500 lei este proporțională și echitabilă prejudiciului cauzat.

Pentru aceste considerente, Curtea, în baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, va admite apelurile declarate de inculpații #####, ##### și ##### împotriva Sentinței penale nr. ###/2024 din data de 07.06.2024 pronunțate de Judecătoria #####.

Va desființa în parte sentința penală atacată și rejudecând cauza:

Va reține în favoarea inculpaților circumstanța atenuantă prevăzută de art.75 alin.2 lit. b Cod penal și făcând aplicarea art.76 alin.1 Cod penal:

I. Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, va aplica inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care va adăuga un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Va menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și va reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Va reforma dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că va reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

II. Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, va aplica inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care se va adăuga un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Va menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și va reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Va reforma dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că va reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

III. Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Va reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, va aplica inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care va adăuga un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Va menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și va reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Va reforma dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că va reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

Va reduce suma la care au fost obligați inculpații, în solidar, în baza art. 25 alin. 1, art. 397 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 1357, art. 1382 Cod civil, cu titlu de daune morale în favoarea părții civile ##### de la 9.000 lei la 4.500 lei.

Va menține celelalte dispoziții care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului inculpaților vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

În baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, admite apelurile declarate de inculpații apelanți ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, sat Călătani, nr. 60, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, cetățean român], ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, sat Tășad, nr. 38, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, cetățean român] și ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, sat Vârciorog, nr. 325, CNP #####, cu domiciliul procedural ales la Cabinet Avocat ##### din #####, str. #####, nr. 3, cetățean român] împotriva Sentinței penale nr. ###/2024 din data de 07.06.2024 pronunțate de Judecătoria #####.

Desființează în parte sentința penală atacată și rejudecând cauza:

Reține în favoarea inculpaților circumstanța atenuantă prevăzută de art.75 alin.2 lit. b Cod penal și făcând aplicarea art.76 alin.1 Cod penal:

I. Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, aplică inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care adaugă un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Reformează dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

II. Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, aplică inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care se va adaugă un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Reformează dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

III. Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 205 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 1 an 6 luni închisoare la 8 luni închisoare.

Reduce pedeapsa aplicată inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de purtare abuzivă, prevăzute de art. 296 alin. 2 Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a) Cod penal, de la 6 luni închisoare la 3 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 Cod penal raportat la art. 39 alin. 1 lit. b) Cod penal, aplică inculpatului ##### pedeapsa cea mai grea de 8 luni închisoare, la care adaugă un spor 1 lună închisoare, reprezentând o treime din cealaltă pedeapsă, în final pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

Menține dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și reduce durata termenului de supraveghere de la 3 ani la 2 ani.

Reformează dispoziția privind prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în sensul că reduce durata acesteia de la 120 de zile lucrătoare la 60 de zile lucrătoare.

Reduce suma la care au fost obligați inculpații, în solidar, în baza art. 25 alin. 1, art. 397 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 1357, art. 1382 Cod civil, cu titlu de daune morale în favoarea părții civile ##### de la 9.000 lei la 4.500 lei.

Menține celelalte dispoziții care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului inculpaților rămân în sarcina statului.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată azi, data de 15.12.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

#####

Judecător,

#####-#####

pentru grefier,

#####

aflat în concediu medical semnează

grefier șef Secție penală #####

Red. ##### #.D. / 15.12.2025

Jud. #####

Tehnored. ##### A.A.

2 ex.; emis 5 ##### – 3 inc.apelant, 1 p.civ.intimată, PCAO